

[Grethe Philip.]

hos mange yngre mennesker, men det forudsætter en rationel planlægning på tværs af kommunegrænserne.

Derfor er det så vigtigt at sikre et samarbejde mellem de pågældende kommuner, og derfor finder jeg det også hensigtsmæssigt, at der bliver nedsat et udvalg med repræsentanter for kommunerne og for de statslige myndigheder for at tilvejebringe forslag til en dispositionsplan for hele området. Mit parti er ved mange lejligheder stærkt gået ind for nødvendigheden af samarbejde. Heller ikke på dette felt, hvor det gælder udbygning af det nye, store område, kan det være rimeligt, at en lille gruppe ud fra specialinteresser eller måske blot på grund af manglende viden skal kunne gå på tværs af hensynene til en helhedsløsning. Jeg går ud fra, at man så vidt muligt vil forhandle sig frem og søge ikke at gå den enkelte kommunes interesser for nær. En vis begrænsning i kommunernes selvbestemmelsesret kan vel ikke undgås, men jeg finder, at man på forhånd har sikret sig mod, at disse indgreb bliver urimeligt store, ved at der overalt er givet kommunerne medbestemmelsesret, ligesom byplannævnet skal give sin tilslutning ved en række afgørelser. Den mere detaljerede byplanlægning vil også stadig ligge ude hos den enkelte kommune.

Jeg forstår, at der i det tidligere nedsatte folketingsudvalg har fundet en supplerende orientering sted, og jeg regner med, at man yderligere i det udvalg, jeg forventer vil blive nedsat nu, vil lade lovforslaget blive gjort til genstand for en saglig behandling.

Herluf Rasmussen: Den højtærede boligminister har skriftligt fremsat forslag til lov om planlægning af Køge Bugt-området. Så vidt jeg kan se af Folketings Tidende og forstå af de ærede medlemmer, der har talt før mig, har lovforslaget tidligere været gjort til genstand for drøftelser her i tinget.

Lovforslaget virker i sit ydre uhyre beskedent, men jeg tror ikke, at man af den grund skal lade sig forlede til at tro, at lovforslaget ikke er betydningsfuldt. Det er min opfattelse, og den opfattelse deler jeg til fulde med mit parti, at lovforslaget indeholder så vigtige ting, at en meget indgående

drøftelse må finde sted i det udvalg, som jeg håber bliver nedsat efter første behandling, og jeg kan forsikre for, at mit parti med den største interesse og saglighed vil deltage i disse drøftelser. Den højtærede boligminister anbefaler lovforslaget til hurtig og velvillig behandling, og velvilje er som anført til stede fra vor side, men jeg tror, at man skal tage sig tid til at drøfte sagen i et langsigtet perspektiv.

Som tiderne har udviklet sig med den kolossale vækst i kravene om at skaffe egnede arealer til boliger, erhvervsvirksomheder, skoler, offentlige institutioner og meget mere, måtte et sådant forslag komme, og det viser også, at den høje regering er klar over, at problemet må løses ved en statslig indgriben på et meget tidligt tidspunkt.

Vi kan helt og fuldt gå ind for det offentliges indgriben, og jeg tænker her på statens indgriben, men vi vil også gerne præcisere i denne forbindelse, at vi ikke i almindelighed ønsker at beskære de enkelte kommuners ret til at klare deres egne sager. I den forbindelse må jeg måske understrege udtrykket „egne sager“, for her er der jo nemlig tale om en sag, hvor de kommunale interessesfærer udviskes til fordel for de almennyttige. I denne sag er det bydende nødvendigt med et organ, der svæver over vandene og kan træffe afgørelser. Dermed være ikke sagt, at man ikke i de enkelte tilfælde kan have samråd med kommunerne, men da det her drejer sig om at forberede vejen til etablering af et nyt, velordnet bysamfund, kan det kun ske gennem velordnede byplaner og efter en saglig, velfunderet etapeplan.

Det er nødvendigt at stille det spørgsmål: tilgodeser nu dette lovforslag på effektiv måde formålet? Dette spørgsmåls fremkomst får mig til måske mere indgående end vanligt ved første behandling af et lovforslag, der har været behandlet for, at kikke lidt på de enkelte paragraffer i lovforslaget.

Lovforslaget tilsigter at danne grundlaget for en planlægning af et område, der til sin tid skal rumme en bydannelse til nær ved 100 000 mennesker, med hvad dertil hører af boliger, arbejdspladser, bycentre o. s. v.

Er det nu ikke sådan, at dette i virkeligheden kun vil dække behovet for en kortere årrække? Nogle storkøbenhavnske byudvik-